

met hetgeen [werkgever] op de 42e week aangifte van langdurige ziekte als eerste ziekte­dag heeft opgegeven.

4.3. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het hoger beroep van het Uwv slaagt.

Het incidenteel hoger beroep van betrokkene

4.4. Nu het hoger beroep van het Uwv slaagt, zal de aangevallen uitspraak worden vernietigd en het beroep van betrokkene tegen het bestreden besluit alsnog ongegrond worden verklaard. Dat betekent dat het incidenteel hoger beroep – waarin is aangevoerd dat de rechtbank met een veroordeling in de proceskosten in bezwaar zelf in de zaak had moeten voorzien – niet slaagt. Aan bespreking van de grond over de gewijzigde maat­staf ZW-jurisprudentie van 21 augustus 2019 komt de Raad, gelet op dat wat onder 4.1 en 4.2 is overwogen, niet toe.

Conclusie en gevolgen

5. Het hoger beroep slaagt en het incidenteel hoger beroep slaagt niet. De aangevallen uitspraak zal worden vernietigd en het beroep van betrokkene tegen het bestreden besluit zal alsnog ongegrond worden verklaard. Dat betekent dat het Uwv terecht de eerste ziekte­dag heeft vastgesteld op 30 augustus 2018 en dat de per 1 augustus 2019 toegekende ZW-uitkering ten laste van betrokkene komt.

6. Nu de aangevallen uitspraak wordt vernietigd en het beroep ongegrond wordt verklaard, wordt van het Uwv geen griffierecht geheven.

7. Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Centrale Raad van Beroep

- vernietigt de aangevallen uitspraak;
- verklaart het beroep van betrokkene tegen het bestreden besluit ongegrond.

Arbeidsongeschiktheid

94

De consultvragen en antwoorden van de arbeidsdeskundig analist zijn geen geheime of verborgen informatie

Centrale Raad van Beroep
6 februari 2024, nr. 22/2835 WAO,
ECLI:NL:CRVB:2024:223
(Fortuin, Streefkerk, Bruning)
Noot E. van den Bogaard

CBBS. Kenbaarheid. Verifieerbaarheid. Consultvragen en antwoorden arbeidsdeskundig analist. Combinatie van functies. Regionale spreiding functies.

[WAO art. 18]

i. Voor het standpunt van appellant dat de consultvragen en antwoorden van de arbeidsdeskundig analist geheime of verborgen informatie betreft die voor appellant niet kenbaar of verifieerbaar is, bestaat geen grond.

ii. Het UWV gaat er vanuit dat tenminste een functie uit dezelfde SBC-code in elk van de vijf regio's waarin Nederland is verdeeld moet voorkomen. Het standpunt van het UWV dat deze spreiding, waarmee invulling is gegeven aan het realiteitsgehalte van de claimbeoordeling, los staat van de vraag of een functie binnen een SBC-code in een individueel geval geschikt is voor een verzekerde, wordt onderschreven. De regionale spreiding betekent niet dat beoordeeld dient te worden of de verzekerde voor alle functies in de verschillende regio's geschikt is. Het UWV heeft terecht opgemerkt dat het niet gaat om exact dezelfde functies, maar functies die voor tenminste 65% bestaan uit hetzelfde soort werk. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft voldoende toegelicht dat de voor appellant geselecteerde functies passen binnen zijn belastbaarheid.

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Gelderland van 20 juli 2022, 20/1462 (aangevallen uitspraak), tussen:

[appellant] te [woonplaats] (appellant)
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekering (Uwv)

Procesverloop

Namens appellant heeft mr. J.A.H. Theunissen
hoger beroep ingesteld.

Het Uwv heeft een verweerschrift ingediend.

Partijen hebben nadere reacties en stukken inge-
diend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op
31 oktober 2023. Appellant is verschenen, bijge-
staan door mr. Theunissen. Het Uwv heeft zich
laten vertegenwoordigen door P.J. Langius.

Overwegingen

1.1. Appellant is werkzaam geweest als adminis-
tratief medewerker voor 40 uur per week. Met
ingang van 7 maart 2000 is aan hem een uitkering
op grond van de Wet op de arbeidsongeschikt-
heidsverzekering (WAO) toegekend wegens nek-
en schouderklachten. Sinds 2006 is de mate van
arbeidsongeschiktheid van appellant vastgesteld
op 15 tot 25%.

1.2. In het kader van een herbeoordeling heeft
appellant op 28 juni 2019 het spreekuur van een
verzekeringsarts bezocht. Deze arts heeft vastge-
steld dat appellant belastbaar is met inachtneming
van psychische en fysieke beperkingen die hij
heeft neergelegd in een Functionele Mogelijkhe-
denlijst (FML) van 6 augustus 2019. Daarbij is
geen urenbeperking aangenomen. Een arbeids-
deskundige heeft vervolgens functies geselecteerd
en op basis van de drie functies met de hoogste
lonen de mate van arbeidsongeschiktheid bere-
kend op 40,56%. Bij besluit van 21 augustus 2019
heeft het Uwv de WAO-uitkering van appellant
met ingang van 15 september 2019 herzien naar
de arbeidsongeschiktheidsklasse 35 tot 45%. Het
bezwaar van appellant tegen dit besluit heeft het
Uwv bij besluit van 28 januari 2020 (bestreden
besluit 1) ongegrond verklaard. Aan bestreden
besluit 1 ligt een rapport van 6 december 2019 van
een verzekeringsarts bezwaar en beroep ten
grondslag.

2.1. Appellant heeft beroep ingesteld tegen bestre-
den besluit 1 en een expertiserapport ingebracht.
De rechtbank heeft vervolgens verzekeringsarts
P.J.A.J. van Amelsfoort als deskundige benoemd.
De deskundige heeft in een eerste rapport gecon-
cludeerd dat een urenbeperking van 4 uur per dag
en 20 uur per week dient te worden vastgesteld. In

een aanvullend rapport heeft de deskundige dat
standpunt genuanceerd, in die zin dat als appel-
lant na een aaneengesloten arbeidsduur van 4 uur
2 uur kan recupereren, hij na die 2 uur recuperatie
nog 2 uur zou kunnen werken. De rechtbank
heeft bij tussenuitspraak van 8 november 2021 de
conclusie van deskundige Van Amelsfoort ge-
volgd en het Uwv opgedragen het gebrek in be-
streden besluit 1 te herstellen door de door de
deskundige genoemde urenbeperking op de ne-
men in een nieuwe FML.

2.2. Het Uwv heeft van de geboden mogelijkheid
het gebrek te herstellen gebruik gemaakt. Daartoe
heeft de verzekeringsarts bezwaar en beroep een
urenbeperking van gemiddeld 6 uur per dag en
gemiddeld 30 uur per week opgenomen in een
FML van 15 november 2021. Een arbeidsdeskun-
dige bezwaar en beroep heeft uitgaande van de
aangescherpte FML het CBBS geraadpleegd en
functies geselecteerd op grond waarvan per 15
september 2019 de mate van arbeidsongeschikt-
heid is vastgesteld op 62,59%. Bij besluit van 31
januari 2022 (bestreden besluit 2) heeft het Uwv
het bezwaar van appellant alsnog gegrond ver-
klaard, het primaire besluit herroepen en met in-
gang van 15 september 2019 de WAO-uitkering
gebaseerd op een mate van arbeidsongeschiktheid
van 55 tot 65%.

2.3. Bij de aangevallen uitspraak heeft de recht-
bank het beroep van appellant tegen bestreden
besluit 1 gegrond verklaard en dat besluit vernie-
tigd met een veroordeling in de proceskosten en
vergoeding van het griffierecht. Het beroep tegen
bestreden besluit 2 heeft de rechtbank ongegrond
verklaard. Daartoe heeft de rechtbank overwogen
dat het Uwv in zijn reactie van 9 mei 2022 vol-
doende heeft toegelicht dat met de urenbeperking
zoals door Van Amelsfoort is aangegeven, name-
lijk 4 uur aaneengesloten werken, een recuperatie
van 2 uur en vervolgens nog 2 uur werken, appel-
lant in staat is om in totaal 6 uur op een dag te
werken. Met de aanvullende rapportage van de
arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van 5 mei
2022 is voldoende toegelicht dat de geselecteerde
functies zoals die ten grondslag liggen aan bestre-
den besluit 2 voldoen aan de door Van Amelsfoort
gestelde voorwaarde, omdat ofwel in die functie
niet meer dan 4 uur per dag (aaneengesloten)
wordt gewerkt ofwel na die 4 uur een recuperatie
van 2 uur mogelijk is.

3.1. Appellant is het met de uitspraak van de
rechtbank niet eens. Hij heeft erop gewezen dat in

de aangepaste FML van 15 november 2021 de door Van Amelsfoort geadviseerde urenbeperking door de verzekeringsarts bezwaar en beroep niet geheel is overgenomen. De geadviseerde rustpauze van 2 uur na 4 uur werken, waarna appellant alsnog 2 uur kan werken, is niet expliciet neergelegd in de FML. Omdat deze rustpauze niet is overgenomen in de FML zijn de geselecteerde functies machinaal metaalbewerker (excl. bankwerk) (SBC-code 264122), bezorger pakketten e.d. (auto) (SBC-code 282102) en administratief ondersteunend medewerker (SBC-code 315100) niet geschikt vanwege overschrijding van de belastbaarheid. Appellant heeft nog een nadere verklaring van Van Amelsfoort van 17 augustus 2022 ingebracht.

3.2. Het Uvw heeft erop gewezen dat de visie van Van Amelsfoort over de urenbeperking van appellant op een correcte wijze bij de beoordeling betrokken en is overgenomen door de verzekeringsarts bezwaar en beroep, te weten dat na 4 uur (lichte) werkzaamheden sprake dient te zijn van een ruime recuperatietijd. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft vervolgens, na daartoe informatie te hebben gevraagd aan de arbeidskundig analist, bevestigd dat het in de geduide functies mogelijk is om na 4 uur werken 2 uur te recupereren en vervolgens weer maximaal 2 uur te werken. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in een rapport van 5 mei 2022 toegelicht dat de geselecteerde functies zoals die ten grondslag liggen aan bestreden besluit 2 voldoen aan de door Van Amelsfoort gestelde voorwaarde. In de functies behorende bij de SBC-code 282102 (bezorger pakketten e.d.) wordt niet meer dan 4 uur per dag (aaneengesloten) gewerkt, in de functies behorende bij de SBC-code 264122 (machinaal metaalbewerker) wordt vijf uur per dag gewerkt en deze uren zijn – zoals door de arbeidskundig analist aangegeven – geheel naar eigen inzicht in te delen en in de functies behorende bij de SBC-code 315100 (administratief ondersteunend medewerker) wordt ofwel vijf uur of zes uur per dag gewerkt, waarbij – zoals eerder door de arbeidskundig analist nagevraagd – een pauze van twee uur in samenspraak met de leidinggevende mogelijk is.

3.3. In reactie hierop heeft appellant aangevoerd dat de aanvullende informatie van de arbeidskundig analist over de mogelijkheid van 2 uur rust na 4 uur werken, niet kenbaar en verifieerbaar is terug te vinden in het CBBS. Deze consultvragen en

antwoorden zijn geen onderdeel van de in het CBBS opgenomen informatie en worden ook niet spontaan door het Uvw aan de CBBS-gegevens toegevoegd. Daarmee betreft het geheime dan wel verborgen informatie. Verder zijn bij de functieuiding individuele functies geselecteerd die alleen voorkomen in de regio waarin het bedrijf is gevestigd waarbinnen de beschreven functie bestaat. Daarmee is niet gegarandeerd dat ten aanzien van de onder de dezelfde SBC-code opgenomen functies binnen de andere (van de in totaal vijf) regio's in Nederland dezelfde condities gelden zoals neergelegd in de voor appellant geselecteerde functies. De geselecteerde functies zijn dan ook niet representatief. Voorts overschrijden de geselecteerde functies de belastbaarheid van appellant wegens het tempo, nauwkeurigheid van het werken, het reiken en hoog handelingstempo, de tilbelasting en het trappenlopen. Er resteren onvoldoende functies om de theoretische schatting van het arbeidsongeschiktheidspercentage op te kunnen baseren.

3.4. Het Uvw heeft toegelicht dat met de door appellant genoemde “verborgen of geheime informatie” de vragen van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep en antwoorden van de arbeidskundig analist zijn bedoeld die zijn ingebracht naar aanleiding van het deskundigenrapport. Dit betreft geen geheime informatie. In individuele gevallen is het mogelijk dat de arbeidsdeskundige, bijvoorbeeld gelet op specifieke beperkingen zoals bij appellant, meer informatie nodig heeft om de functie te kunnen beoordelen, dan in de functiebeschrijving is aangegeven. In dat geval zal de arbeidsdeskundige de reactie van de arbeidskundig analist kenbaar maken in het rapport zoals de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep dit heeft gedaan in zijn rapport van 5 mei 2022. Deze antwoorden van de arbeidskundig analist worden opgenomen in een kennisbank omdat zij zien op specifieke situaties zijn die niet bij elke beoordeling aan de orde is.

4. De Raad oordeelt als volgt.

4.1. In geschil is of de rechtbank terecht bestreden besluit 2 in stand heeft gelaten. Inhoudelijk gaat het om de vraag of het Uvw met ingang van 15 september 2019 op juiste gronden de mate van arbeidsongeschiktheid van appellant in de zin van de WAO heeft vastgesteld op 62,59% en de WAO-uitkering heeft verhoogd naar de arbeidsongeschiktheidsklasse 55 tot 65%.

4.2. Als uitgangspunt geldt dat de bestuursrechter het oordeel van een onafhankelijke, door hem ingeschakelde deskundige volgt als de door deskundige gebezigde motivering hem overtuigend voorkomt. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat in dit geval geen aanleiding bestaat af te wijken van dit uitgangspunt en Van Amelsfoort gevolgd in diens conclusie dat voor appelland een urenbeperking geldt in die zin dat na 4 uur werken, en 2 uur rust, nog 2 uur gewerkt kan worden. Appellant heeft geen medische gegevens ingebracht die aanleiding geven om hieraan te twijfelen. De nadere reactie van Van Amelsfoort van 17 augustus 2022 bevat geen wijziging van zijn standpunt. Van Amelsfoort heeft daarin benadrukt dat hij geen oordeel geeft over de vraag of appelland kan werken en heeft zijn standpunt herhaald dat appelland in staat is 4 uur achtereenvolgend te werken en dat na een recuperatieperiode van 2 uur lichte activiteiten weer mogelijk zijn. Appellant is dus onder die omstandigheden belastbaar met inachtneming van de overige beperkingen die zijn neergelegd in de FML. Het is de arbeidsdeskundige die dan bepaalt of op basis van die gegevens functies zijn te vinden die appelland kan verrichten. Of met andere woorden of appelland kan werken.

4.3. Appellant wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat de aan de schatting ten grondslag gelegde functies niet voldoen aan de door de deskundige geadviseerde urenbeperking. Het Uwv heeft terecht gewezen op het rapport van 5 mei 2022 waarin de arbeidsdeskundige gemotiveerd heeft toegelicht dat in de geselecteerde functies aan de gestelde urenbeperking wordt voldaan. Ook is inzichtelijk en uitgebreid uiteengezet dat de functies vallen binnen de belastbaarheid van appelland voor wat betreft het tempo, nauwkeurigheid, reiken, conflicthantering, tillen en trappenlopen. Gewezen wordt op de rapporten van 27 januari 2022, 28 oktober 2022 en 25 oktober 2023. Appellant heeft geen nadere argumenten ingebracht die twijfel geven aan de bevindingen en conclusies in deze rapporten.

4.4. Voor het standpunt van appelland dat de consultvragen en antwoorden van de arbeidskundig analist geheime of verborgen informatie betreft die voor appelland niet kenbaar of verifieerbaar is, bestaat geen grond. Voor de wijze waarop het Uwv functies in het CBBS opneemt voor gebruik bij de arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen, wordt verwezen naar de uitspraak van de Raad

van 15 mei 2019¹. In deze uitspraak is een uitgebreide toelichting van het Uwv vermeld over de wijze waarop functies in het CBBS worden opgenomen voor gebruik bij de arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen. Gelet op deze toelichting heeft de Raad geconcludeerd dat niet kan worden gezegd dat bij gebruikmaking van het CBBS sprake is van besluitvorming die als gevolg van niet kenbare keuzes, gegevens en aannames onvoldoende inzichtelijk en controleerbaar is. In beginsel dient te worden uitgegaan van de juistheid van de in het CBBS opgenomen gegevens, waarbij geldt dat een uitzondering op die regel aangewezen kan zijn als een betrokkene erin slaagt om de juistheid van de aan het CBBS ontleende gegevens van feitelijke aard voldoende gemotiveerd te bestrijden of indien de rechter zelf twijfelt aan de juistheid van deze gegevens. Het Uwv heeft overtuigend uiteengezet dat de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep naar aanleiding van de door de deskundige vastgestelde urenbeperking specifieke nadere informatie nodig had van de arbeidskundig analist. Deze informatie heeft de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep opgenomen in het rapport van 5 mei 2022. Er geen sprake van geheime of verborgen informatie, noch is er reden te twijfelen aan de hierin opgenomen inhoud van de informatie.

4.5. Ook is het Uwv gemotiveerd ingegaan op de grond over de regionale spreiding van de functies in een SBC-code. De Raad onderschrijft het standpunt van het Uwv dat de realiteitsgehalte van de claimbeoordeling – door het Uwv zo ingevuld dat tenminste een functie uit dezelfde SBC-code in elk van de vijf regio's waarin Nederland is verdeeld moet voorkomen – los staat van de vraag of een functie binnen een SBC-code in een individueel geval geschikt is voor een verzekerde. De regionale spreiding betekent niet dat beoordeeld dient te worden of de verzekerde voor alle functies in de verschillende regio's geschikt is. Daarbij heeft het Uwv terecht opgemerkt dat het immers niet gaat om exact dezelfde functies, maar functies die voor tenminste 65% bestaan uit hetzelfde soort werk. Met de toelichtingen in de rapporten van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep is voldoende toegelicht dat de voor appelland geselecteerde functies passen binnen de belastbaarheid van appelland.

¹ ECLI:NL:CRVB:2019:1737.

4.6. Uit 4.2 tot en met 4.5 volgt dat het hoger beroep niet slaagt. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd voor zover aangevallen. Dit betekent dat het Uvw de WAO-uitkering van appellant op juiste gronden per 15 september 2019 heeft berekend naar de arbeidsongeschiktheidsklasse 55 tot 65%.

5. Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak, voor zover aangevochten.

NOOT

Voor niemand toegankelijk noch verifieerbaar, maar niet geheim?

1. In punt 9 van mijn noot bij de uitspraak van de CRvB van 5 maart 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:581, «USZ» 2020/146, heb ik melding gemaakt van het bestaan van een database of kennisbank waarin alle aan de arbeidsdeskundig analisten gestelde vragen tezamen met de door hen gegeven antwoorden worden verzameld. Dát arbeidsdeskundigen vragen kunnen stellen aan de arbeidsdeskundig analisten, is geen geheim, dat blijkt immers al sinds 2013 uit paragraaf 6.3 van de Basisinformatie CBBS (zie p. 89 van de Basisinformatie 2013, p. 84 van de Basisinformatie 5.3 (2022) en p. 85 van de vorige maand verschenen Basisinformatie 6.0). Maar dat die vragen en de daarop gegeven antwoorden worden verzameld in een afzonderlijke database/kennisbank, blijkt niet uit de Basisinformatie en is dan ook niet algemeen bekend.

2. Uit r.o. 3.4 van de hier opgenomen uitspraak blijkt dat het UWV het bestaan van deze kennisbank nadrukkelijk heeft bevestigd.

3. (De gemachtigde van) appellant heeft daar een punt van gemaakt en aangevoerd dat deze consultvragen en antwoorden, die geen onderdeel zijn van de in het CBBS opgenomen informatie en ook niet spontaan door het UWV aan de CBBS-gegevens worden toegevoegd, moeten worden gekwalificeerd als geheime dan wel verborgen informatie (en om die reden buiten beschouwing moeten worden gelaten).

4. De CRvB denkt daar anders over en overweegt in r.o. 4.4 dat "(v)oor het standpunt van appellant dat de consultvragen en antwoorden van de ar-

beidsdeskundig analist geheime of verborgen informatie betreft die voor appellant niet kenbaar of verifieerbaar is, (...) geen grond (bestaat)!"

lets over terminologie

5. In de uitspraak wordt gesproken over de 'arbeidsdeskundig analist'. Dat is eigenlijk fout. De juiste benaming is 'arbeidskundig' analist en niet 'arbeidsdeskundig' analist. Het *vakgebied* is immers arbeidskunde en niet arbeidsdeskunde. De *beoefenaar* van de arbeidskunde is weer wel een arbeidsdeskundige. Die beoefenaar is immers deskundig op het terrein van de arbeidskunde.

6. Het probleem is echter dat sinds de versie van 6 oktober 2009 de term 'arbeidskundig' analist in de Basisinformatie CBBS niet meer is te vinden en volledig is vervangen door 'arbeidsdeskundig' analist (in de versie van 7 juli 2009 werden beide varianten door elkaar heen gebruikt; en hoewel het uniformeren van terminologie op zich natuurlijk zinvol en verstandig is, vind ik het wel jammer dat de correcte term daarbij het onderspit heeft moeten delven).

7. Inmiddels is de term 'arbeidsdeskundig' analist al zo lang ingeslepen, dat ik mij daar in deze noot maar bij heb aangesloten.

Drogreden

8. Op het eerste gezicht is het oordeel van de CRvB nogal contra-intuïtief: hoe kan informatie die *niet toegankelijk noch verifieerbaar* is, desondanks *niet geheim of verborgen zijn*? Het kenmerk van geheim is toch juist dat het niet toegankelijk (en daardoor ook niet verifieerbaar) is? Maar bij nadere analyse blijkt dat de CRvB zich eigenlijk (en niet voor het eerst) bedient van de drogreden: in dit geval de drogreden die bekend staat als de stroman (zie punt 5 van mijn noot onder de uitspraak van 27 september 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:3325, «USZ» 2017/428, voor een eerder voorbeeld). Uit die nadere analyse blijkt bovendien dat het inzetten van deze drogreden helemaal niet nodig is. Hoe zit dat?

De casus

9. Appellant ontvangt sinds 7 maart 2000 een WAO-uitkering, waarbij sinds 2006 de mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld op 15-25%. In 2019 vindt een herbeoordeling plaats waarbij de mate van arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld op 40,56%.

10. In beroep wordt door de rechtbank een onafhankelijke verzekeringsarts geraadpleegd, die in eerste instantie een urenbeperking vaststelt van 4 uur per dag en 20 uur per week. In een aanvullend rapport wordt dat door diezelfde arts echter genuanceerd, in die zin dat als appelland "na een aaneengesloten arbeidsduur van 4 uur 2 uur kan recupereren, hij na die 2 uur recuperatie nog 2 uur zou kunnen werken" (zie r.o. 2.1).

11. De verzekeringsarts bezwaar en beroep verwerkt dit in de FML als een urenbeperking van gemiddeld 6 uur per dag en gemiddeld 30 uur per week en op grond van een nieuwe functieuiding komt de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep op een arbeidsongeschiktheidspercentage van 62,59%.

12. Aan deze schatting liggen de volgende functies ten grondslag:

- SBC-code 282102 (bezorger pakketten e.d.), waarin niet meer dan 4 uur per dag wordt gewerkt;
- SBC-code 264122 (machinaal metaalbewerker), waarin 5 uur per dag wordt gewerkt;
- SBC-code 315100 (administratief ondersteunend medewerker), waarin ofwel 5 uur of 6 uur per dag wordt gewerkt.

13. Op het eerste gezicht lijken de laatste twee functies niet te passen bij de door de deskundige aangegeven beperking dat er maximaal 4 uur aaneengesloten mag worden gewerkt. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft echter aanvullende informatie gevraagd aan de arbeidsdeskundig analist die de betreffende functies heeft onderzocht.

14. Volgens de arbeidsdeskundig analist wordt in de functie Machinaal metaalbewerker (SBC-code 264122) weliswaar 5 uur per dag gewerkt, maar zijn deze uren *geheel naar eigen inzicht in te delen*, en kan bij de functie Administratief ondersteunend medewerker (SBC-code 315100) *in samenspraak met de leidinggevende een pauze van 2 uur* worden genomen. Daarmee voldoen deze functies aan de eis dat na 4 uur aaneengesloten werken, er 2 uur kan worden gerecupereerd en blijft de na deze recuperatie te werken tijd binnen het maximum van 2 uur.

15. Appelland voert hiertegen aan (zie r.o. 3.3) dat de aanvullende informatie van de arbeidsdeskundig analist over de mogelijkheid van 2 uur rust na 4 uur werken, *niet kenbaar en verifieerbaar* is terug te vinden in het CBBS. Deze consultvragen en antwoorden zijn geen onderdeel van de in het

CBBS opgenomen informatie en worden ook niet spontaan door het UWV aan de CBBS-gegevens toegevoegd. Daarmee betreft het geheime dan wel verborgen informatie.

De CRvB

16. Het antwoord op deze klacht is te lezen in r.o. 4.4, waarin verschillende argumenten zijn opgenomen, maar die – zoals gebruikelijk, zie punt 10-14 van mijn noot onder de uitspraak van 9 januari 2024, ECLI:NL:CRVB:2024:127, «USZ» 2024/75 – worden gepresenteerd als één lange lap tekst, waarin de lezer zelf mag uitzoeken waar het ene argument eindigt en het volgende begint.

17. De CRvB begint met een verwijzing naar zijn uitspraak van 15 mei 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:1737, «USZ» 2019/163, waarin een uitgebreide toelichting van het UWV is opgenomen over de wijze waarop functies in het CBBS worden opgenomen, en waarin "de Raad (heeft) geconcludeerd dat *niet* kan worden gezegd dat bij gebruikmaking van het CBBS sprake is van besluitvorming die als gevolg van *niet kenbare* keuzes, gegevens en aannames *onvoldoende inzichtelijk en controleerbaar* is (cursive-ring EvdB)". Daaraan voegt hij toe dat "(i)n beginsel dient te worden uitgegaan van de juistheid van de in het CBBS opgenomen gegevens, waarbij geldt dat een uitzondering op die regel aangegeven kan zijn als een betrokkene erin slaagt om de juistheid van de aan het CBBS ontleende gegevens van feitelijke aard voldoende gemotiveerd te bestrijden of indien de rechter zelf twijfelt aan de juistheid van deze gegevens". Daarmee is het algemene beoordelingskader gegeven.

18. Vervolgens overweegt hij dat het UWV overtuigend heeft uiteengezet dat de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep naar aanleiding van de door de deskundige vastgestelde urenbeperking specifieke nadere informatie nodig had van de arbeidsdeskundig analist en dat hij deze informatie heeft opgenomen in zijn rapport van 5 mei 2022.

19. Dat leidt hem tot de conclusie dat "(e)r geen sprake (is) van geheime of verborgen informatie, noch (...) redenen (is) te twijfelen aan de hierin (in de rapportage van 5 mei 2022, EvdB) opgenomen inhoud van de informatie".

De informatie over een concrete functie als stroman voor de gehele kennisbank

20. Wat de CRvB eigenlijk zegt, is dat de extra informatie over de geduide functies die de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft verkregen van de arbeidsdeskundig analist, niet geheim is, omdat deze is *opgenomen in zijn rapportage*.

Daar valt weinig op af te dingen: door het opnemen van die informatie in de rapportage is deze inderdaad kenbaar en in zoverre niet geheim, althans: voor appellant.

21. Maar dat de extra informatie over de voor *appellant geduide functies voor appellant* kenbaar is geworden, laat onverlet dat deze voor *anderen* nog steeds *niet* kenbaar is en dat de verdere inhoud van de kennisbank waarin deze informatie wordt opgenomen, *evenmin* toegankelijk is, laat staan *verifieerbaar*.

22. Toch is de aan het slot van r.o. 4.4 getrokken conclusie (dat de extra informatie over de voor *appellant geduide functies voor appellant* kenbaar is) de grondslag voor de aan het begin van deze rechtsoverweging neergelegde stelling dat er geen grond bestaat voor het standpunt dat de “consultvragen en antwoorden van de arbeidsdeskundig analist geheime of verborgen informatie betreft die voor appellant niet kenbaar of verifieerbaar is”.

23. Als de CRvB op deze plaats met “consultvragen en antwoorden van de arbeidsdeskundig analist” alleen doelt op de vragen en antwoorden over de voor *appellant geduide functies*, dan heeft hij inderdaad gelijk. Maar als hij daarmee doelt op de *kennisbank* waarin *alle* consultvragen en antwoorden worden verzameld, dan gebruikt hij de vragen en antwoorden over de voor *appellant geduide functies* als *stroman* voor de kennisbank. En dat zou hij niet moeten doen.

Wees duidelijker!

24. Hij had ook duidelijker kunnen (en dus: moeten) maken welke van de in punt 23 genoemde varianten hij nu eigenlijk bedoelt. Hij had bijvoorbeeld kunnen overwegen dat het feit dat de kennisbank van vragen en antwoorden voor derden niet toegankelijk is, onverlet laat dat het voor de passendheid van de voor *appellant geduide functies* doorslaggevend is dat de arbeidsdeskundige toereikend heeft gemotiveerd dat appellant met *zijn* krachten en bekwaamheden in staat is om *die* functies te vervullen.

25. Op die manier had hij kunnen erkennen dat de in de *kennisbank* opgenomen informatie inderdaad voor derden niet toegankelijk is en daarmee een geheim of verborgen karakter heeft, zonder dat daaraan voor een *individueel* geval gevolgen hoeven te worden verbonden. In een *individueel* geval wordt die informatie immers toegankelijk doordat deze wordt opgenomen in de rapportage van de arbeidsdeskundige.

Het echte probleem: verifieerbaarheid

26. Maar ongeacht of de CRvB met “consultvragen en antwoorden van de arbeidsdeskundig analist” doelt op de vragen en antwoorden over een concrete in een *individueel* geval geduide functie of op de kennisbank als geheel, het echte probleem is en blijft dat in beide gevallen de gegeven antwoorden *niet verifieerbaar* zijn en we maar moeten vertrouwen op de blauwe ogen van de arbeidsdeskundig analist.

27. Daarmee is overigens niet gezegd en ook niet bedoeld dat die blauwe ogen dat vertrouwen niet verdienen. Zoals ik ook altijd aan mijn cliënten uitleg dat verzekeringsartsen hun klachten wel degelijk serieus nemen en proberen een zo goed mogelijke inschatting te maken van hun beperkingen, zo twijfel ik er evenmin aan dat de arbeidsdeskundig analisten hun best doen om de door hen geanalyseerde functies zo accuraat mogelijk te beschrijven. Maar dat laat onverlet dat zij – net als ik – niet onfeilbaar zijn en – net als ik – ook fouten kunnen maken.

28. Bovendien, en dat is belangrijker, kan de informatie van de arbeidsdeskundig analist soms ook een subjectief karakter hebben. Zo kan ik mij een zaak herinneren waarbij een arbeidsdeskundig analist aan de arbeidsdeskundige terugkoppelde dat bij een functie die werd uitgeoefend in een kantoortuin waar ook nog een radio aanstond, toch sprake was van een rustige werkomgeving. Kennelijk ervoer deze arbeidsdeskundig analist de dynamiek van een kantoortuin en het geluid van een radio niet als storend. Maar daarmee is niet gezegd dat een cliënt die als gevolg van een autismespectrumstoornis snel overprikkeld raakt, dat op dezelfde manier ervaart.

29. Doordat bij de beschrijving van een functie en de omstandigheden waarin deze wordt uitgevoerd, een *zekere subjectiviteit* niet is te vermijden, is het belangrijk dat een dergelijke beschrijving aan de hand van de *onderliggende feitelijke gegevens* verifieerbaar is. Daardoor kan ook dui-

delijk worden welke onderdelen van de beschrijving een puur feitelijk karakter hebben (bijv. de hoogte van het uurloon) en bij welke onderdelen een interpretatieslag is gemaakt (bijvoorbeeld bij de kwalificatie van de werkomgeving als 'rustig').

Hoe reëel is een pauze van 2 uur?

30. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat in elk geval bij de *Machinaal metaalbewerker (SBC-code 264122)* sprake is van een dergelijke interpretatieslag. In deze functie wordt 5 uur per dag gewerkt, maar zijn volgens de arbeidsdeskundig analist deze uren "geheel naar eigen inzicht in te delen". Uit de uitspraak blijkt echter niet dat dit (zoals bij de functie *Administratief ondersteunend medewerker (SBC-code 315100)* wel het geval is) door de arbeidsdeskundig analist bij de betreffende werkgever is nagevraagd. Dat betekent dat de conclusie van de arbeidsdeskundig analist dat het in deze functie mogelijk is om na maximaal 4 uur werken 2 uur pauze te nemen en daarna nog minimaal een uur te werken, berust op diens *interpretatie* van "geheel naar eigen inzicht in te delen".

31. Dat "geheel naar eigen inzicht in te delen" is daarbij niet afkomstig uit de arbeidsmogelijkhedenlijst en ook niet uit de functiebeschrijving. Uit de verschillende arbeidsmogelijkhedenlijsten die ik in mijn eigen dossiers heb, blijkt dat in deze functie maximaal 5 uur per dag wordt gewerkt en dat deze bestaat in varianten van 18, 20, 22,50 en 24 uur per week. Maar over hoe het aantal uren per dag wordt verdeeld, bevat noch de arbeidsmogelijkhedenlijst noch de functiebeschrijving enige informatie. Daardoor lijkt het "geheel naar eigen inzicht in te delen" te zijn gebaseerd op het voorkomen van verschillende deeltijdvarianten. Uit het feit dat er verschillende deeltijdvarianten zijn, kan op zich wel worden afgeleid dat met de werkgever afspraken zijn te maken over het aantal te werken uren *per week*, maar *niet* dat het aantal uren *per dag* "geheel naar eigen inzicht" – dus: *zonder overleg* met de werkgever – is in te delen.

32. Dat "geheel naar eigen inzicht" indelen is ook niet erg aannemelijk, omdat dit de nodige gevolgen heeft voor het productieproces: als alle werknemers hun uren "geheel naar eigen inzicht" in zouden delen, zou er van een vast productieproces weinig overblijven.

33. Bij de functie *Administratief ondersteunend medewerker (SBC-code 315100)* heeft blijkens de

uitspraak wel overleg met de arbeidsdeskundig analist plaatsgevonden en daarbij is gebleken dat in samenspraak met de leidinggevende het nemen van een pauze van twee uur wel mogelijk is. Of de arbeidsdeskundig analist hierover contact heeft gehad met de werkgever, blijkt echter niet uit de uitspraak. Maar ook als ik ervan uitga dat dit wel het geval is, ontbreekt nog steeds een essentieel element: namelijk *hoe die pauze van 2 uur wordt ingevuld*.

34. Die pauze is bedoeld om te kunnen recupereren van de voorafgaande belasting van 4 uur werken. Blijft de werknemer gedurende die pauze in het bedrijf en is er dan een voor die recuperatie geschikte ruimte beschikbaar? Het lijkt mij dat 2 uur in de kantine zitten, niet zo heel veel recuperatie biedt. Of gaat hij dan naar huis? Dat levert een extra reis van werk naar huis en huis naar werk op en draagt niet bij aan recuperatie. Integendeel zelfs: het *verdubbelen* van het woon-werkverkeer heeft tot gevolg dat de *totale* belasting op een werkdag groter is dan zonder die extra reizen het geval zou zijn. Welke gevolgen dat voor de belastbaarheid tijdens het werk heeft, is een vraag die eigenlijk aan de door de rechtbank geraadpleegde deskundige had moeten worden voorgelegd.

35. Bovendien moet die reistijd worden *opgeteld* bij de 2 uur recuperatie. Als ik voor de reis van werk naar huis een half uur reken, betekent dit dat de werknemer na 4 uur te hebben gewerkt, ongeveer 3 uur afwezig is (half uur reistijd naar huis, 2 uur recuperatie, half uur reistijd naar werk). Na terugkeer op het werk resteert van een werkdag van 8 uur dan nog 1 uur om te werken. Dat een werkgever bereid is om iets dergelijks *incidenteel* toe te staan, wil ik nog wel aannemen, maar dat dit ook *structureel* zou worden toegestaan, lijkt mij toch weinig aannemelijk. En als de reistijd van huis naar werk langer is, dan resteert er van de werkdag niets en kan de 5 of 6 uur die in deze functie wordt gewerkt, niet worden volgemaakt.

Combinatie van functies

36. Eigenlijk leidt het hervatten van de werkzaamheden na een pauze van 2 uur tot een situatie die vergelijkbaar is met het combineren van twee functies. En daarover heeft de CRvB al in 1997 een duidelijk richtsnoer gegeven.

37. In zijn uitspraak van 28 januari 1997, ECLI:NL:CRVB:1997:AL3502, «USZ» 1997/48,

m.nt. Red., heeft de CRvB geoordeeld dat “geen rechtsregel zich ertegen verzet dat de resterende verdien capaciteit van een verzekerde die geschikt wordt geacht voor arbeid gedurende een volledige werkweek, in geval van aanvaarding van passende deeltijdarbeid, wordt vastgesteld door de feitelijke verdiensten van de deeltijdfunctie waarin hervat is, op te tellen bij de mediane loonwaarde van passende functies, op voorwaarde dat deze is omgerekend naar de complementaire omvang van de feitelijk aanvaarde functie.

Om redenen van zorgvuldigheid is het volgen van deze schattingsmethode echter *alleen dan* aanvaardbaar wanneer vaststaat:

- dat er *medisch* gezien geen bezwaar bestaat tegen het *in combinatie* vervullen van twee (of meer) deeltijdfuncties, mede in aanmerking genomen de omstandigheid dat het vervullen van *twee (of meer) deeltijdfuncties* in het algemeen *belastender* is voor een belanghebbende dan het vervullen van *één voltijdse* functie;
- dat de voorgehouden passende functies blijken arbeidskundig onderzoek in een zodanige omvang voorkomen dat zij tezamen met de feitelijk aanvaarde deeltijdfunctie in een omvang van één volledige betrekking kunnen worden vervuld, (...);
- dat de feitelijk aanvaarde functie *feitelijk* kan worden gecombineerd met de voorgehouden deeltijdfuncties” (cursivering EvdB).

38. In zijn uitspraak van 24 september 1997, ECLI:NL:CRVB:1997:AA8735, oordeelde de CRvB, in het voetspoor van zijn uitspraak van 28 januari 1997, dat “geen rechtsregel zich ertegen verzet dat de resterende verdien capaciteit van een verzekerde die geschikt wordt geacht voor arbeid gedurende het in de oorspronkelijke arbeid verrichte aantal arbeidsuren van 55 uur per week, wordt vastgesteld door een *combinatie* van *voltijd-* en *deeltijd-*functies tot een totaal van 55 uur per week, waarbij als resterende verdien capaciteit geldt de som van de mediane loonwaarde van beide functiereeksen.

Om redenen van zorgvuldigheid is het volgen van deze schattingsmethode echter *alleen dan* aanvaardbaar wanneer vaststaat:

- dat er *medisch* gezien geen bezwaar bestaat tegen het *in combinatie* vervullen van twee functies gedurende in totaal 55 uur per week, mede in aanmerking genomen de omstandigheid dat het vervullen van *twee* functies

in het algemeen *belastender* is voor een belanghebbende dan het vervullen van *één* functie gedurende *hetzelfde* aantal uren;

- dat de voorgehouden passende functies blijken arbeidskundig onderzoek in een zodanige omvang voorkomen dat zij tezamen in een omvang van 55 uur per week kunnen worden vervuld;
- dat de aan betrokkene voorgehouden functies ook *feitelijk kunnen* worden gecombineerd” (cursivering EvdB).

39. De kern van deze rechtspraak is dat het vervullen van *twee* functies in het algemeen *belastender* is dan het vervullen van *één* functie gedurende *hetzelfde* aantal uren. Daaraan besteedt de CRvB in de hier besproken uitspraak echter geen aandacht.

Of dat komt doordat hij zijn oude rechtspraak hierover uit het oog is verloren of doordat hij daar inmiddels anders over denkt, dat weet ik niet. Maar zijn geheugen is bij dezen weer opgefrist.

Regionale spreiding: vergelijkbaarheid werkzaamheden maar niet van arbeidspatroon

40. Dan tot slot de regionale spreiding van de functies. Uit r.o. 4.5 blijkt dat het UWV het realiteitsgehalte van de claimbeoordeling zo heeft ingevuld dat “tenminste een functie uit dezelfde SBC-code in elk van de vijf regio’s waarin Nederland is verdeeld moet voorkomen”.

Op p. 21 van de Basisinformatie CBBS (versie 6.0 van 8 maart 2024) staat het wat duidelijker geformuleerd:

“Op grond van het begrip ‘algemeen geaccepteerde arbeid’ in het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten moeten functies landelijk voorkomen. Dit is door UWV geoperationaliseerd door de eis dat elke beroepencode minimaal door één functie met minimaal één arbeidsplaats is vertegenwoordigd in elk van de vijf regio’s waarin UWV Nederland heeft verdeeld” en:

“Beroepencode / SBC-code bestaat uit:
 Functie(s) regio 1, arbeidsplaatsen ≥ 1
 Functie(s) regio 2, arbeidsplaatsen ≥ 1
 Functie(s) regio 3, arbeidsplaatsen ≥ 1
 Functie(s) regio 4, arbeidsplaatsen ≥ 1
 Functie(s) regio 5, arbeidsplaatsen ≥ 1”

41. Zoals blijkt uit p. 20 van (deze versie van) de Basisinformatie bestaat een SBC-code niet uit identieke functies, maar uit functies die voor *ten*

minste 65% uit hetzelfde soort werk bestaan. Dat betekent dat onder een SBC-code verschillende functies uit regio 1 zijn gegroepeerd, tezamen met weer andere (onderling verschillende) functies uit regio 2, 3, 4 en 5. De enige voorwaarde om binnen dezelfde SBC-code te worden opgenomen, is dat de *soort werkzaamheden* voor ten minste 65% hetzelfde is. *Arbeidspatroon* (uren per dag en per week, werk in de ochtend, middag, avond of 's nachts, wisselende en/of ploegendiensten, etc.) en *arbeidsvoorwaarden* (loon en emolumenten, toepasselijkheid cao, etc.) mag eendeloos verschillen.

42. Bij een concrete schatting worden *individuele* functies geduid, die in hun individualiteit (precieze werkzaamheden en arbeidsvoorwaarden) maar in één regio voorkomen. Maar doordat binnen een SBC-code alle functies voor ten minste 65% uit hetzelfde soort werk bestaan, wordt gewaarborgd dat ook in de andere regio's functies voorkomen die qua werkzaamheden voldoende vergelijkbaar zijn.

Zo volgt uit het feit dat de functie 'Productiemedewerker metaalbewerking' bij een bedrijf in de metaal- & kunststofbewerking met functienummer 3489.0079.013 is opgenomen binnen de SBC-code 264122 (Machinaal metaalbewerker (excl. bankwerk)), dat in alle vijf de regio's functies voorkomen die *qua werkzaamheden* met deze functie vergelijkbaar zijn, dus ook in de regio waarbinnen de betrokkene woonachtig is.

43. Het probleem echter waar appellant in deze zaak tegenaan loopt, is dat de passendheid van de functies *niet* scharniert om de *inhoud* van de werkzaamheden, maar om de bijzondere eisen aan het *arbeidspatroon*. En uit opname van een functie binnen een bepaalde SBC-code volgt weliswaar dat de *soort werkzaamheden* vergelijkbaar is met die van de andere binnen dezelfde SBC-code opgenomen functies, maar *niet* dat het *arbeidspatroon* dat ook is.

44. Dat heeft tot gevolg dat uit het feit dat het bij één van de voor appellant geduide functies uit de SBC-code 315100 (Administratief ondersteunend medewerker) mogelijk blijkt te zijn om in samenspraak met de leidinggevende een pauze van twee uur te nemen, *niet* volgt dat bij de qua werkzaamheden met deze functie vergelijkbare andere functies dergelijke afspraken ook kunnen worden gemaakt.

45. De overweging van de CRvB dat "(d)e regionale spreiding (niet) betekent (...) dat beoordeeld

dient te worden of de verzekerde voor alle functies in de verschillende regio's geschikt is" en dat "het Uvw terecht (heeft) opgemerkt dat het immers niet gaat om exact dezelfde functies, maar functies die voor tenminste 65% bestaan uit hetzelfde *soort* werk (cursivering EvdB)"; gaat er dan ook aan voorbij dat het bezwaar van appellant *geen* betrekking had op de *soort* werkzaamheden maar op de noodzaak om van het gebruikelijke *arbeidspatroon* afwijkende afspraken te kunnen maken. En juist op *dát* punt biedt de regionale spreiding *geén* waarborg voor vergelijkbaarheid. 46. Daarmee is deze uitspraak een mooi voorbeeld van waarom, zoals door de OCTAS vastgesteld, de functieduiding zo *moeilijk uitlegbaar* is en door werknemers als *onrealistisch* wordt ervaren (onafhankelijke commissie toekomst arbeidsongeschiktheidsstelsel (OCTAS), *Beoordeling van het arbeidsongeschiktheidsstelsel* (bijlage bij *Kamerstukken II 2023/24, 26448*, nr. 730, p. 11).

E. van den Bogaard

Ed van den Bogaard is advocaat bij Westhoff Advocaten te Amsterdam, voorzitter van de Adviescommissie bestuursrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten en bestuurslid van de Specialisatievereniging Sociaal Zekerheidsrechtadvocaten SSZ

95

'Kansbaner' terecht aangemerkt als privaatrechtelijke dienstbetrekking

Centrale Raad van Beroep
7 maart 2024, nr. 22/2300 WIA,
ECLI:NL:CRVB:2024:445
(Rijnbeek, Van der Velde, Bruning)

Werkneemster. Verzekeringplicht.

[ZW art. 3]

Volgens appellante is geen sprake van een reguliere arbeidsovereenkomst, maar van een werker-varingsplek (kansbaner). Tussen partijen is niet in geschil is dat de ex-werkneemster bij de opdrachtgever werkzaamheden heeft verricht. Dat de ex-werkneemster met haar werkzaamheden geen